

عنوان مقاله:

ارزیابی رابطه هوش هیجانی با خودکارآمدی با هدف کسب رضایت دانش آموزان (مطالعه موردی: دانش آموزان سرطانی)

محل انتشار:

فصلنامه چشم انداز حسابداری و مدیریت، دوره 5، شماره 61 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

اعظم لطیف پور گل اندام - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مقاله نشان دادن رابطه هوش هیجانی با خودکارآمدی با هدف کسب رضایت دانش آموزان سرطانی است که می تواند ما را به سمت هسته های آموزشی جدید و نوآوری ها و رهبری سوق دهد. اول از همه، بررسی خواهیم کرد که چگونه هوش هیجانی و خودکارآمدی دانش آموزان به یک فاکتور مهم در کسب رضایت آنها تبدیل می شوند که فضای یادگیری را تقویت می کنند و ما را به سمت ایده ها و رهبری جدید هدایت می کنند. ابتدا عوامل مهم هوش هیجانی و خودکارآمدی مشخص می شود و تعداد ۱۲۰ پرسشنامه از بین دانش آموزان ۱۰-۱۶ سال سرطانی تحت حمایت سازمان محک هستند جمع آوری می شود که روایی و پایایی آن توسط آلفای کرونباخ مورد تایید قرار گرفته است. سپس با استفاده از مدل سازی معادلات ساختاری حداقل مربعات جزئی (PLS-SEM) به تجزیه و تحلیل پرداخته تا رابطه بین دو پارامتر هوش هیجانی و خودکارآمدی بر کسب رضایت فردی، اجتماعی و زندگی مشخص گردد. نتایج تحقیق نشان داد که: متغیر رضایت دانش آموزان با هر دو متغیر خودکارآمدی و هوش هیجانی و تمامی مولفه های این دو متغیر رابطه دارد ($p < 0.05$). یافته ها نشان داد رابطه بین خودکارآمدی و هوش هیجانی با رضایت دانش آموزان مثبت است. افزایش هرکدام از دو متغیر خودکارآمدی و هوش هیجانی موجب افزایش میزان رضایت دانش آموزان می شود. شدت تاثیر خودکارآمدی بر رضایت دانش آموزان برابر با ۶۳۹/۰ است که مقدار قابل توجهی است. شدت تاثیر هوش هیجانی بر رضایت برابر با ۲۰۲/۰ بدست آمده است.

کلمات کلیدی:

هوش هیجانی، خودکارآمدی، رضایت، معادلات ساختاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1477196>

